

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

Anyák napja

Dsida Jenő: Hálaadás

*Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvész virrasztó áldó szeretettel.
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.*

*Köszönöm a lelkét, melyből reggel, este
imádság száll Hozzád, gyermekéért esdve.
Köszönöm a szívét, mely csak értem dobban
- itt e földön senki sem szerethet jobban! -
Köszönöm a szemét, melyből jóság árad,
Istenem, köszönöm az édesanyámat.*

*Te tudod, Istenem - milyen sok az árva,
Aki oltalmadat, vigaszodat várja.
Leborulva kérlek: gondod legyen rájuk,
Hiszen szegényeknek nincsen édesanyjuk!
Vigasztald meg őket áldó kegyelmeddel,
Nagy-nagy bánatukat takard el, temesd el!*

*Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezével az Édesanyámat!*

*Halld meg jó Istenem, legbuzgóbb imámat:
Köszönöm, köszönöm az édesanyámat!!!*

~ ~ ~

Az Anyák napja mindig ünnep a családban. Ilyenkor a gyerekek keresgélnek a szavakat, vagy verseket tanulnak, hogy illő módon tudják köszönteni édesanyjukat. Mi idősebbek, - különösen akkor, ha már szüleink nem élnek - visszaemlékezve az elmúlt évtizedekre, inkább arra gondolhatunk, hogy mit is köszönhetünk nekik. Azt hogy vállalt? Megszült? Felnevelt? Iskolába járatott? Érezzük, hogy ezek mind fontos dolgok, de még ennél is többet köszönhetünk. Mi ez a több? Hogyan lehet ezt megfogalmazni? Egy történet talán érzékelteti ezt a többletet. Néhány évvel ezelőtt a belvárosban az egyik utcáson egy kisfiút láttam, aki keservesen sírt. Néhányan ott álltak körülötte és vigasztalni próbálták, hasztalanul. Én is a vigasztalók csoportjában álltam, és megtudtam, hogy a kisfiú nem találja az édesanyját. Az iskolai busz egy kirándulásról hozta meg a gyerekeket, és a kisfiút az

édesanyja nem várta. A többiek a szüleikkel elmentek, a nevelő sem volt már ott - biztos neki is valamilyen fontos dolga volt -, a gyerek pedig egyedül maradt. A fiú az édesanyja nélkül teljesen idegennek érezte magát a világban. **Míntha édesanya nélkül mindent elveszített volna.** Ezért nem lehetett sehogy megvigasztalni. Én azt hiszem, hogy ebben a helyzetben talán meg lehetett sejteni azt, hogy egy gyermek számára mit jelent egy édesanya: mindent. Nem csak a törődést, a biztonságot, jó szót, a kedvességet, hanem magát az életet. Az édesanya nélkül a gyermek élete bizonytalanná válik, mert elveszíti a legfontosabb vonatkozási pontját. Az édesanyát talán legjobban a hétköznapi kenyérhez lehet hasonlítani. A hétköznapi kenyeret is természetesnek vesszük. Nem tűnik rendkívüli dolognak, hogy ott van az asztalunkon, hogy letörhetünk belőle, hogy magunkhoz vehetjük. Édesanyánk jelenlétét is természetesnek vesszük. Igazán csak akkor mutatkozik meg a jelenlétének a fontossága, ha nincs a közelünkben. Ilyenkor az is eszünkbe juthat, hogy édesanyánk mit tett azért, hogy hívővé váltunk, hogy kereszténynek lettünk? Jézus azt mondta Tamás apostolnak „*Én vagyok az út az igazság és az élet*” (Jn 14,6). Jézus itt nem csak a földi életéről beszél, hiszen Ő az örök életet adja számunkra. De ennek az **örök életnek a szépségét az édesanya mutatja meg** először a gyermekének. Ő tanított meg keresztet vetni, imádkozni, a Gondviselőtől elfogadni a keresztet, és hálát adni a nap örömeiért. Ahhoz tehát, hogy az élet útján hívő emberként végig tudjunk menni, édesanyánkra is szükség van. Az sem véletlen, hogy papi szerzetesi hivatásokért, és a Krisztusban kötött házasságokért az édesanyák szoktak elsősorban imádkozni. Ezért az sem meglepő, hogy újmiséken az első áldást, a házasságkötés után pedig az első köszönetet az édesanyák kapják. A mai napon anyák napján adjunk mindezért hálát édesanyánknak. Gondolatban vagy valóságosan vegyük elő a fényképét, hogy arcát soha ne feledjük, és engedjük, hogy az ő szeretete vezessen minket Krisztushoz, aki mindnyájuk számára az út, az igazság és az élet. Talán az sem véletlen, hogy a következő vasárnap van a **tömegtájékoztatói eszközök** világnapja. Míntha azt üzenné számunkra, hogy a televízió a rádió a különféle hírközlő eszközök hívják fel a figyelmet az édesanyai szeretet fontosságára. Mondják el mindenkinek, hogy az eljövendő nemzedék akkor lesz ép és egészséges, ha az édesanyák szeretettel fogják nevelni gyermekeiket, ha a gyermekek az édesanyák szeretetén keresztül ráéreznek arra az isteni szeretetre, amely nemcsak a gyermeknek, hanem az egész életnek értelmet ad.

Ferenc atya

A „Fájdalmas olvasó” harmadik titka: Akit érettünk tövissel koronáztak

„A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, és köréje gyűjtötték az egész csapatot. Levetköztették és bíborszínű köpenyt vetettek rá. Majd tövisből koronát fontak, fejére tették és nádszálat adtak jobb kezébe. Aztán térdet hajtván előtte így gúnyolták: „Üdvözlégy, zsidók királya!” (Lk 2, 41-47)

Nem elég, hogy Jézust testileg értelmetlenül és kegyetlenül már kivégzése előtt csaknem halálra gyötrik, ugyanolyan felesleges és embertelen módon lelkileg is porig alázzák kínzóival. Embertelen, mondjuk, de sajnós, tudjuk, hogy nagyon is emberi, ahogyan ezek a durva lelkű katonák szórakozásból is kegyetlenkednek a kiszolgáltatottal, legyen az bárki – akár teljesen ártatlan, mint Jézus. Korunkban a 20-ik század borzalmas történései után talán még jobban át tudjuk érezni Jézusunk kiszolgáltatottságát, meggyalázottságát, megalázottságát. Benne az ember az Embert alázta meg – amiről Pilátus, akarata ellenére is, szinte prófétai módon szól, amikor neve helyett úgy mutatja be a tömegnek a meggyötört, csúffá tett Jézust: íme, az Ember. Íme, az ember, ez vagyunk mi, bűneink így törnek össze bennünket vagy másokat is, ahogyan a büntetlen Krisztust is az emberek bűnei – közvetlenül a katonáké, de közvetve valamennyiünké.

Mindezt együtt és egyszerre látjuk a szenvedő Krisztusban. A Gonosz tudatosan és csúfondárosan megpróbál mindent a visszájára fordítani, különösen a legmagasztosabb dolgokat. Sötét kedvét leli abban, hogy a Mindenség Királya ilyen fájdalmas-neveléses karikatúraként, legyőzöttként, jelentéktelen, veszendő személyként álljon előttünk. Fájdalom és szégyen tölt el minket, látva, hogy mit tesznek Krisztussal, ugyanakkor megérinti értelmünket és szívünket e borzasztó jelenet mélységes prófétai üzenete. Igen, Jézus, a fájdalmak embere: a Krisztus! és Király Ő, akkor is, ha ezt nem az iránta kifejezett hódolatnak, hanem csupán a gonosz katonáknak, hóhérainak nyers és kegyetlen gúnyolódása torz tükrében látjuk. Értünk koronázták meg az egész fejét fájdalmasan beborító töviskoronával. Ugy értünk, hogy bűneink miatt, úgy értünk, hogy megváltásunkra, úgy értünk, hogy vegyük észre, hogy Ő valóban Király!

Lehetett volna pedig másmilyen, igaz és ragyogó koronája is, ha mi emberek, kezdve az ősbűntől a saját bűneinkig nem tettük volna azt, amit tettünk, és még mindig teszünk... Ez a töviskorona, együtt Jézus kigúnyolásának többi eszközével, a bíborköpennyel és a nádszállal a gúnyolódók eredeti szándéka ellenére mégis valódi királyi jelvényekké váltak – a Megváltó Király jelvényeivé! Az az elképzelhetetlenül erős, húsba-idegbetépő fájdalom, amit a töviskorona okozott, belehasítva az ember Krisztus érzékeny fejbőrébe, fejébe, homlokába, a tövisok okozta sebek és kicsorduló vérenek látványa még gondolatban is visszaretent minket. Ahogyan az ostorozásnál is, itt is feltolul a kérdés, de hát miért volt erre szükség?! És mégis, el kell fogadnunk, hogy, bár a kegyetlenkedők oldaláról tényleg teljesen indokolatlan és csupán gonosz brutalitás, az „összegyűjtött egész csapat” ingyen cirkusza (igen az, még ha leírni is rettenetes) ez a gonosz megalázás, a Megváltás felől nézve mégsem volt hiábavaló. Mégpedig megint csak miattunk nem volt az – a Megváltás részeként sem, és kemény szívünk felnyitásának eszközeként sem.

A megalázott, vérző sebekkel szenvedő töviskoronás Krisztus szemlélése bűnbánatra és együttérzésre indít. Együttérzésre Krisztus iránt és rajta keresztül minden megalázott, megkínzott szenvedő iránt. Indítást kapunk arra is, hogy sajátmagunk és szereteteink szenvedését (gyakorta ez utóbbit a sokkal nehezebb...) ne értelmetlen és ezért elfogadhatatlan csapásnak tekintsük csupán, amely ellen lázadunk és tiltakozunk, hanem próbáljuk meg ennek elfogadásában is követni Királyunkat. Hiszen - amint azt mi már jól tudjuk – Ő a Mindenség megdicsőült Királya, aki bennünket is meghívott arra, hogy osztozzunk örök dicsőségében. Hogy ezt megtehessük, Ő szenvedésével és kereszthalálával már megfizette az igazán nagy árat. Ha nekünk is jut a szenvedésből, akkor a megváltottságnak ezzel a tudatával a szívünkben tekintsünk a tövissel koronázott Krisztusra, csatlakozzunk hozzá a szenvedésben is, ahogyan majd az örök dicsőségben is szeretnénk. Meg kell köszönnünk, hogy Krisztus áldozata, szenvedése elég nagy volt ahhoz, hogy soha egyikünknek se jusson nagyobb megpróbáltatás, mint amit Isten kegyelmével el tudunk viselni.

Sajnos nem állíthatjuk, hogy napjainkban már sehol a világon nem gyötörnek, nem gúnyolnak ki, nem aláznak meg Krisztushoz hasonlóan (ártatlan) embereket, de talán mégsem ez a jellemző, legalábbis a mi közvetlen környezetünkben nem. Csak ennek alapján valahogy azt ne gondoljuk, hogy embertársaink megalázásának, gyötrésének korunkban és környezetünkben (és jaj, néha saját magunkban is!) használatos „kifinomultabb” módszerei nem okozhatnak hasonló szenvedést! Lehet, hogy fizikailag nem olyan... látványosat, de akár komoly testi szenvedést is elő lehet idézni „csupán” lelki szenvedés okozásával, amikor az – az emberi test és lélek egységének bizonyítékaként – valóságos testi elváltozásokat, betegséget, szenvedést is kivált. A töviskoronás Krisztusra tekintve, és érezve magunkon az Ő tekintetét, kérnünk kell segítségét a szenvedések, megaláztatások elviselésében, és abban, hogy mi magunk tudatosan soha, de lehetőleg még véletlenül se okozunk sem testi, sem lelki szenvedést embertestvéreinknek.

Újlaki emlékek nyomában (VII.)

„...1686-ban, midőn a győzelmes császáriak bevonultak a várba, nem letek ott egy ép házat, hol megvonhatták volna magukat.”
Ballagi Aladár: Budapest és környéke 170 évvel ezelőtt -
Vasárnapi Ujság 2. szám, 1890. január 12.

A török hódoltság idején Buda különösen gyors hanyatlásnak indult. “1605-ben, BOCATIUS JÁNOS kassai polgármester ide látogatván, hű képét adja a pusztulásnak. A merre néz, nem lát egyebet, mint födetlen, rongyos vityillókat, paticsházakat, sárral, téglával, szalmával betömött ablakokkal. Füstös, piszkos, éktelen épületek, baromistállókul szolgáló templomok mindenfelé.” Buda visszafoglalása után “a németek, többnyire császári katonák, tisztviselők és mesteremberek, leginkább a várban és a vár tövébe telepednek. Rajtok kívül vallon, olasz, s főképp nagyobb számú spanyol eredetű császári katona út tanyát Buda-Újlakon.” [Ballagi i.m.]

A császári kormányzat a török kiűzését követően betelepítéssel próbált új életet teremteni a néptelené vált helyeken. I. Lipót császár (1657-1705) 1689-ben kiadott általános *benépesítési rendelete* szerint „a belföldieknek három, a külföldieknek pedig – mivel ők nagyobb költségeket kénytelenek ráfordítani – öt, minden adótól és robottól szabad évet engedünk.” Az udvari kamara kimondta, hogy Magyarországra csak németek és katolikus vallásúak telepíthetők. A betelepülők főleg délnémet területekről érkeztek, s kevés iparos akadt köztük, csaknem kizárólag földművelők voltak. Szükség is volt rájuk, hogy a parlagon heverő földet szántóföldekké és szőlőskertekké alakítsák.

A Szépvölgyi út 1931 előtt, jobbra még az árokkal

Szentjakabfalva és Óbuda határa egykor a Szépvölgyi árok vonalában húzódott, s a mai Kolosy tér helyén volt, a török kiverése után azonban a régi Óbuda déli kapujáig, a Határ [a mai Nagyszombat] utcához tolódott. A Kolosy tér és a Határ utca köze csak a XVIII. század második felében épült be.

Buda 1686. évi visszafoglalása után Szentjakabfalván is megindult az újjáépítés, és valószínűleg az 1700-as évek elejétől a település neve Újlak (Neustift - új alapítás) lett. A fejlődés jele volt, hogy az 1702-ben felfektetett *Zaiger* (az utcanévek mutatója) már 150 háztulajdonost és 30 utcát jegyzett fel. (A városrészek régi neve nem éledt föl többé Budán; de a XVIII. század első két évtizedében kapott elnevezések egy része fennmaradt.) A lakosok szőlőtermesztéssel, kertészkedéssel, kézműiparral és részben kereskedéssel foglalkoztak. A budai városrészek adózó házairól 1715-ben készült felmérés szerint Újlakon 142 ház, illetve 150 háztartás volt, s e háztartások között 125 volt német, 20 délszláv és csak 5 a magyar anyanyelvű.

R. RÉV SÁNDOR 'Buda-Ujlak rövid helytörténete' című írásában az 1702. évi *Zaiger* alapján felidézte a régi, német eredetű utcanéveket. Ezekből két példát említve: Újlak mai déli határa, a Kavics utca *Bergstrasse* (Hegyút) volt, amit *Maurerweg*-nek (Kőműves útnak) is nevezték, mivel itt volt egy Renner Simon nevű kőműves mester háza. Északon, Óbuda felé csak két kisebb utcáról emlékezik meg a *Zaiger*: a *Mittlere Zeil gassen*-ről (a mai Csemete utca) és a *Halter gassen*-ről (amit Csordás útnak neveztek, ez a Bokor utcával azonosítható). A felújított Bokor utca a hagyományörzés példája. Az egyedüli a környéken, amelynek utcanév tábláján nincs feltüntetve a kerület: az utcanév fölött *csak az Újlak megnevezés áll.*

Dr. Ráday Lóránt

Papokért a papok évében

Kedves Testvérek!

Minden időben, de manapság különösen fontos, hogy odafigyeljünk papjainkra és tegyünk értük valamit, ha tudunk. Sok méltatlan támadásnak vannak kitéve, mindennapi feladataik ellátása nehézségekbe ütközik. Segíthetjük őket tevékeny szeretettel: ministrálással, ügyintézással, a templom szepítésével, kisközösségek vezetésével, karitászmunkával, s ki tudja, még mi mindennel. És imádkozhatunk is értük, mint ahogy bizonyára meg is tesszük jónéhányan.

Én most **közös imádságra hívlak** és várlak titeket, az egyházi év hátralévő részére.

Találkozunk minden hónap első hétfőjén 18.45 órakor (szentmise után) a Szent Erzsébet hittan teremben!

Első alkalom május 3-a.

”Emlékezzetek meg elöljáróitokról, akik az Isten szavát hirdették nektek. Engedelmeskedjete elöljáróitoknak, kövessétek őket, mert ők vigyáznak rátok, abban a tudatban, hogy számot adnak lelketekről, (Zsid 13 7. 17)

Jüling Erika

Bemutatkozunk - A Nemhalak meséje

Hol volt, hol nem volt, az Úrnak 2002. esztendejében, kerek Újlak közepében, a templomkerten is túl, ahol a farkatlan cica túr, élt egyszer egy király, két gyönyörű leányával s egyszem fiával. Egy napon az öreg király összehívta gyermekeit, s megígérte nekik, hogy annak adja fele királyságát, aki elhozza neki a világ legjobb tulajdonságokkal rendelkező emberét. Hej, azok el is indultak a nagy kerek világba, fellelni a legjobb emberi tulajdonságokkal felruházott embert. Ahogy mentek, mendegéltek, útközben sok emberfiával és lányával találkoztak. De közülük csak négy kiváltságot találtak. Az egyik leányzót Katának hívták, őneki elég volt néhány másodperc, rögtön sikerült mosolyt csinálni az emberek arcára. A másik leányt Ipszinek hívták, őnála Hetedhét országon túl sem lehetett segítőkészebbet találni! A harmadik leány, Mesi úgy szerette és védte a föld összes állatát, hogy még a három testvér is állatvédővé vált! A nagyedik, Betti olyan meséket tudott mondani, hogy mindenki csak ámult-bámult a történeteiben! A királyfi, Matyi, és a két királylány, Vera és Emese midőn a négy közül nem tudtak választani, magukkal vitték mind a négy leányt. Ahogy így heten járták az utakat, hirtelen gyönyörű éneket hallottak. A hangot követve rátaláltak Zitára, aki rögtön megtetszett nekik, hát nem hagyták ott, őt is vitték magukkal. Immáron nyolcan mendegéltek, mikor megpillantottak egy embert, akinek olyan csudálatos tehetsége volt, hogy ő tudta a legszebb ruhákat tervezni, még az Óperenciás tengeren túl is híres ember volt. Ezt a ruhatervezőt Arnónak hívták. Mellette volt egy Barna nevű ifjú, aki olyan humorral lett megáldva, hogy biz' mindenkit megnevettetett! Hát, több sem kellett a három testvérnek, fogták ezt a két legényt, s magukhoz csapták, így mendegéltek tovább. Ahogy a poros úton már tízen vándoroltak, találkoztak Bálinttal, a logika mesterével, a hírhedt sakkkirállyal, s annak testvérivel, Jánossal, a nagy bölcselkedővel. No, rögvést megtetszett a testvérpár Verának, Emesének és Matyinak, gondolták, a logika és a bölcsesség sem hiányozhat a legjobb emberi tulajdonságok közül, hát őket is magukkal vitték. Tizenketten vándoroltak már, mikor összefutottak egy Csenge nevű leánnyal, aki lelkességével mindenkit annyira lenyűgözött, hogy a három testvér többé őt el nem eresztette, magukkal vitték őt is a királyi trón elé.

A három testvér sokáig tanácskozott, hogy a tíz közül kit válasszanak, de midőn választani nem tudtak, mind a tízet apjuk elé vitték, s megmondták neki, hogy ez a tíz ember együtt teszi ki a világ legeslegjobb emberét! Bosszankodott hát az öreg király, de midőn megismerte mind a tíz embört, meg is nyugodott rögtön! Hiszen ezek együtt olyan jó csapatot alkottak, hogy erdön-mezőn, földkerekségen túl sem találhat senki még egy ilyen közösséget!

Örvendezett hát a király, hogy ilyen jó csapat gyűlött össze az ő országában, így hát gyermekeinek adta fele királyságát, akik megosztottak rajta igazságosan, s a közösségnek ajándékozta az ország legékesebb plébániáját, ahol a tíz barát szabadon ehet, ihat, játszhat, beszélgethet!

A tíz jó barát azóta már bejárt sok várost, falvat, erdőt, táborozott, patakban fürdött, megküzdött a kamaszodó sárkánnyal, legyőzte az ördög gonoszságait, s máig is boldogan élnek, ha meg nem hal(t)ak! Aki nem hiszi, járjon utána!

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰
vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:**

hétfő, kedd, szerda: esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17.³⁰ - 18.³⁰vasárnap: 10.⁰⁰ - 11.³⁰**Szentségimádás:** minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után 1/2 8-ig.**Zsolozsma:** péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰**Gyermekeinkért** ajánljuk fel minden hónap 21-én (vasárnap a 9-es, különben) az esti 6 órás szentmisét.**Gyermeket váró házaspárokért** ajánljuk fel minden hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.**Plébániánk rendszeres programjai:****Iroda** (Bécsi út 32. ☎☐: 335-3573):hétfőn és pénteken 10⁰⁰ - 12⁰⁰,kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ - 18⁰⁰.**Karitás:** (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰**Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.**2010. Május**

„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz mind te, mind házad népe! ”

1. Sz. Szent József, a munkás
2. V. **HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA**
3. H. **Szent Fülöp és Jakab aposzok**
4. K. Szent Flórián
7. P. Boldog Gizella
9. V. **HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA**
10. H. Szent Jób
11. K. Boldog Salkaházi Sára
12. Sz. Szent Nérusz és Achilleusz, Szent Pongrác
13. Cs. Fatimai Szűz Mária, Szent Szervácusz
15. Sz. Szent Pachómiasz apát, Szent Zsófia
16. V. **URUNK MENNYBEMENETELE**
Nepomuki Szent János
18. K. Szent I. János Pál pápa, Szent Erik
19. Sz. Szent Celesztin, Szent Alkuin
20. Cs. Sziénai Szent Bernardin
22. Sz. Szent Rita
23. V. **PÜNKÖSDVASÁRNAP**
Boldog Apor Vilmos
24. H. **Szűz Mária, a keresztények segítsége**
26. Sz. **Néri Szent Fülöp**
30. V. **SZENTHÁROMSÁGVASÁRNAP**
Szent István Jobbja, Szent Johanna

Nyugdíjas klub: minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.**Teadélelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet hittanteremben.**Játszóház:** minden csütörtökön 10-12 óráig a Szent István teremben (Felvilágosítás: Ordódy Klára 20/512-6605)**Kóruspróbák:** kedden és csütörtökön 19⁰⁰-21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!**Hírek**

- ❖ Szombaton, május 1-jén az esti szentmisét követő szentségimádáson a **gyermeket váró családokért** imádkozunk.
- ❖ Május égi edesanyánknak, a Boldogságos Szűz Máriának tiszteletére rendelt hónap. Májusban a hétköznap esti szentmisék előtt (először szombaton) együtt imádkozzuk 1/4 6-tól a **rózsafüzért**, 3/4 6-tól a **lorettói litániát**.
- ❖ Vasárnap, május 2-án délután 4 órától imádkozzuk a **teljes rózsafüzért** a Szent Erzsébet hittanteremben.
- ❖ **Május 9-én a fél 11-es szentmisén** felcsendül **Schubert: G-dúr miséje** az Óbudai Kamarazenekar és templomunk kórusa előadásában. Vezényel: Till Ottó óbuda díszpolgára. Mindenkit szeretettel várunk!
- ❖ Május 17-én hétfőn, este 7 órától Szuromi Szabolcs Anzelm atya „**Az Isten Lelke rajtam**” címmel elmélkedést tart a Szent Erzsébet hittanteremben. Szeretettel hívunk, várunk mindenkit erre a **pünkösdi előkészületre**.

Családi események**A keresztség szentségében részesültek:**

Borbás Viktória,
Bugyi János,
Silkó Sándor,
Erdei Márton,
Mészáros-Komáromi Koppány István,
Kárpáti-Molnár Szonja, Matus Márton,
Janák Bálint Péter

Halottaink:

Hargitai Károly (74),
Magyar Tamás (59),
Mutnéfalvy Ákos (86)

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a Felhévízi úti postaládába várjuk, **lapzártá:** minden hónap 20-a.

Balassi Bálint: Borivóknak való

a „Fejemet nincsen már” nótájára

In laudem verni temporis

Áldott szép pünkösdsnek gyönyörű ideje,
Mindent egészséggel látogató ege,
Hosszú úton járókat könnyebbitő szele,

Te nyitod rózsákat meg illatozásra,
Néma fülemüle torkát kiáltásra,
Fákat is te öltöztetsz sokszínű ruhákba.

Neked virágoznak bokrok, szép violák,
Folyóvizek, kutak csak neked tisztulnak,
A jó hamar lovak is csak benned vigadnak,

Mert fáradság után füremedt tagjokat,
Szép harmatos fűvel hízlalod azokat,
Új erővel építvén úzéshez inokat.

Sőt még a végbeli jó vitéz katonák,
A szépszagú mezőt kik széjjel bejárják,
Most azok is vigadnak, az időt mulatják,

Ki szép fűvön lévén bánik jó lovával,
Ki vígan lakozik vitéz barátjával,
Ki pedig véres fegyvert tisztított csiszárral.

Újul még a föld is mindenütt tetőled,
Tisztul homályából az ég is tevéled,
Minden teremtett állat megindul tebenned.

Ily jó időt érvén Isten kegyelméből,
Dicsérjük szent nevét fejenként jó szívből,
Igyunk-lakjunk egymással vígan, szeretetből.